

A ANTE

triplex. &c. iii. par. ti. xvij. ca. xxij. ante. §. fo. clx. colum. iiii.
Absolutio papæ referatur contra inquisitores q[m] male & cōtra conscientiam exercit[t] tale officiū contra quodam &c. in. p. di. xxiiij. ca. vij. circa prin. fo. ccvij. co. ij.
Absolutio incediariorum eccl[esi]arum & piorum locorum referatur papæ: & hoc postq[ue] fuerint denunciati de qibus locis intelligitur: & quomodo ista denuntia[ti]o fieri debet in. par. ti. xxij. ca. xi. p. totum. fo. ccix. co. j. & ij.
Absolutio effractorum sacerorum locorum papæ referatur & hoc postq[ue] fuerit denunciati ibidem. ca. xij. p. totum. fo. ccix. co. ij.
Absolutio fallariorum litterarum papalium papæ referatur ibidem. ca. xij. p. totum. fo. ccix. co. ij.

Absolutio eorum qui corrigunt vel apponunt vel remouent aliqd de literis papalib[us] papæ referatur: desup ponit q[uod] sit qd am. ibidem. ca. xvi. per totum. fo. ccix. co. ij.
Absolutio exenteratuum vel defunctum corporis defuncti pro oīs suis transferendis pape referatur. ibidem. ca. lxij. per fo. ccxvij. co. ii. & ij.

Absolutio ab excommunicatione maiori quomodo fieri debet & q[ui] libet. ca. xxvj. ante. §. circa prin. fo. cxxxij. co. ij.
Absolutio est falsa causa quare non tener: q[uod] q[s] absolu[re] pot inuit ab excoicatione: & ab solutio ab excoicatione est duplex & cibidem. ca. xxvj. i. medio. v. sq[ue]d. s. i. cxxxij. co. ij.
Absolutio a maior excommunicatione quatuor: habet obseruanda: quomodo defunctus excommunicatus deberat solui: & quo in necessitate simplici verbo: & quid debet cū quis aliquem ab solutio signoriter. ibidem. ca. xxvj. §. i. & prin. v. scf[er] ad finem quis. fo. cxxxij. co. ii. & ij.
Absolutio ab excommunicatione aliqua quomodo fieri debet. ibidem. s. i. circa h. fo. cxxxij. co. ij.

Absolutio quomodo fieri debet a suspensiōne. iij. parte. rit. xxvj. ca. iii. p[ro]l. medium. fo. cxxxij. co. j. & ij.

Absolutio quomodo & quando fieri possit iuramentis p[ro]missorib[us] &c. iij. p. di. x. ca. vi. v. scf[er] ad primū. fo. clxxij. co. ij.

Absolutio eorum q[uod] soliā romipetas & pirataū papæ referatur. in. p. di. xxvj. ca. xxvj. p. totum. fo. cxxxij. co. ij.

Absolutionis modus & forma quis est. Et misereatur ante Confiteor nō est necelarum quare dicitur: & quid significatur per absolutionem & per crucem: & prius debet absoluere ab excommunicatione q[uod] a peccatis. in. par. ti. xvij. ca. xxvj. p[ro]l. per totum. fo. clx. co. ij.

Absolutionem a culpa sine conditione q[uod] l'absolutionem a pena quare deus magis accepit. iij. parte. ti. xij. cxx. §. ij. p[ro]l. medium. fo. cxxxij. co. ij.

Absolutionem a censuris eccl[esi]asticis p[ro]mvt meum ex torquentes excommunicati sunt maior[er]entia. iij. par. ti. xxvj. ca. xxvj. fo. cxxxij. co. ij.

Absolutionis ab excommunicatione in articulo necessitatis si posse cum possunt nō se presentant eis qui ordinarie absoluere debent excommunicati sunt maior[er]entia. iij. p[ro]te. ti. xxvj. ca. xvj. p[ro]l. fo. cxxxij. & cxxxij. co. ij. & ij.

Abstinere a quibus debent persone spirituales que subtilis tētāt a diabolo. iij. p. di. x. §. vij. p[ro]l. fo. xxvj. co. ij. & ij.

Abstinere quo que debet maxime a peccatis diebus festius in. par. ti. x. ca. vi. §. i. p[ro]l. per totum. fo. clx. co. ij.

Abstinere q[uod] nemo possit a peccate sine de gratia ostendit & probatur. iij. p. di. ix. ca. vi. §. i. fo. lxxij. co. ij.

Abstinenter quomodo est vna de partibus subiectiū temperantia quomodo per abstinentiam aliae virtutes causā tur: & quo ipsa abstinentia commendatur. iij. par. ti. iij. ca. iii. fo. xxvj. co. ij.

Abstinentia quomodo se homo affuerit ad quatuor bona & quinq[ue] conditions sunt considerande in lumpione cibi que non inducit ad parciat cibi. iij. par. ti. iij. ca. iii. §. iij. fo. xxvj. co. ij. & ij. Cetera q[uod] sequuntur q[uod] sequuntur. §. p[ro]l. p[ro]tinet ad ieiunium. ideo de istis vide. ifra sub lra. I. f. ieiuniū. & etiā sub ebrietate.

Absentia ab e[st] carnium quomodo & quando sit absentia. Anendum &c. iij. par. ti. iij. ca. iij. §. v. fo. xxvj. co. ij.

Absentia proprieat[er] tria bona homini sequuntur. Et q[uod] ista tria pertinent ad mentem dantur multi in exemplum. Aq[ue] hoc fecerunt &c. iij. par. ti. iij. ca. iij. §. i. fo. xxvj. co. ij.

Absentia proprieat[er] que sunt quantum ad corpus: quo corpus per ipsam dei templum efficitur. quomodo p[ro]g[ress]am. Aculiter viuit &c. ibidem. §. i. fo. xxvj. co. ij. & ij.

bulus p[ro]testatis quomodo sit per prauam adceptionem: & p[ro]

B ET C

prauam executionem: & per prauam intentionem. iij. par. ti. xxij. ca. ij. §. i. per totum. fo. ccv. co. i. & ij.
Abusione. xij. communiter reperiuntur. s. sapiens sine operibus: senex sine religione: adolescentia sine obedientia: dominus sine virtute: christianus contentiofus: pauper superbus: rex ini quis: episcopus negligens: pl[en]ib[us] sine disciplina: populus sine lege. i. par. ti. v. c. i. §. vij. a principio v[er]o ad mediū q[uod] si. fo. lxvj. co. ij. & iij. & fo. lxix. co. i. & ii. & ij. & ij.

ACCEPTIO PERSONARVM

quod phibet in iudicio: & ipsa phibet ex scriptura: & cōcepto. nō. par. ti. ca. xix. §. i. per totum. fo. xlvi. co. ij.
Acceptio p[ro]sonae i iudicis phibet multipliciter: & p[ro]bat varijs auctoritatibus. i. p. di. i. ca. xx. §. iij. p. ro. xlvi. i. c. iij.
Accedit[ur] iuste vel iniuste ab bellū. vide infra. sub littera B. scilicet bellū. & iuste part. titu. iij. ca. ij. §. iij. v. vij. & vij. p[ro]totum. fo. xxxv. co. i. & ij.

Accidia ponit a beato Greg. in p[er]fisi capitalibus: quod diuina simode diffinit: p[ro] tristitia accidit semp[er] ē malo ostendit dupliciter. q[uod] est mortale: q[uod] est vivitū capitale. p[ro]bat & q[uod] ex accidia oritur sex filia: & q[uod] q[s] vario modo iugnat ab accidia &c. i. par. ti. ix. c. i. p[ro]to. fo. clii. c. i. & iij. & ij.

Accidia describit p[ro] thema: q[uod] & de ipsa declarat cōtriplici membro. ibidem. ca. ij. ante. §. p[ro]tot. fo. clii. co. ij.

Accidia iā vñ. d[omi]nū q[uod] sicut magis accidio: & square & q[uod] est accidia ibidem. §. i. per totum. fo. clii. co. ij. & fo. clv. co. ij.

Accidia quomodo dicitur via tādiafo: & est multum faxosa quid ista significant: & quomodo debet repelliri. i. p. titu. v. ca. ij. §. i. circa. i. libi. septima via. fo. lxxij. co. ij.

Accidia deterrimunt in quo constitit: & per ipsam incurrit homo. triple malum: & quomodo per ipsam incurrit mors. i. p. di. ix. ca. §. i. fo. clv. co. ij.

Accidia d[omi]ni d[omi]ni remediū. s. deuota oī siue meditatio: sacramētorū frequentia: varia & bona exercitatio. ibidem. §. iij. p[ro]totum. fo. clv. co. i. & ij. Vide etiam aliqua de accidia infra sub littera N. scilicet negligientia. & sub littera P. scilicet p[ro]digia.

Acem duplīcēm ad bellandum quod contra nos mittit munus. iij. p. di. xij. c. i. ante. §. p[ro]tot. fo. cxx. co. ij.

Acholij q[uod] d[omi]nū est i[us] officiū: & quis a[cc]idit acholitus &c. i. p. di. xij. ca. xv. §. x. ibi. De quarto. fo. cxxij. co. ij.

Acquirere utr[um]q[ue] p[ro]terit p[ro]l[et]is debet tria obseruare. iij. p. titu. i. ca. i. p[ro]lin. fo. ix. co. ij.

Acquisitum aliquid illicite tripliciter potest esse: & quod illa acquisita debet restituī &c. i. p. di. xij. ca. vi. §. i. iij. & iij. p[ro]totum. fo. lxvj. co. i. & ij. Ceteravide infra. refutatio.

Acquisitū illicite pot[est] d[omi]nū q[uod] tripliciter: quod hoc fit declarari. iij. p. titu. v. cxvij. §. x. p[ro]l[et] medium. fo. lxix. co. i. & ij.

Actio non licet q[uod] reo licet non existit. Est vna de regulis iuriis: que declaratur. i. par. ti. xx. ca. vniuersitatis. sub. N. ibi. Nō licet & fo. cl. co. ij.

Actus fidei triplex. s. voluntaria cordis assensio: publica oris confessio: & salutifera mortis suscep[er]to. iij. p. titu. vij. ca. i. in. p[ro]lin. fo. lxxvij. co. ij.

Actus humanae est triplex: differētia: & calig[us] actus est indiferens dupliciter que per oī applicantur ad actum matrimonij. i. p. di. i. ca. xx. §. xij. circa prin. fo. xij. co. ij.

Actua vita describitur infra in lata materia cum contemplativa vita sub littera V. s. vita contemplativa &c.

Actio humana describitur vario modo infra sub littera H. s. humanorum. & i. parte. titu. iij. ca. xij. ante. §. per totum. fo. liij. co. i. & ij.

Actio humana habet bonitatem vel malitiam probatur. Et quod homo per malitiam fit abominabilis. Quomodo actio humana habet bonitatem vel malitiam ex circumspecta &c. ibi. §. i. per totum. fo. liij. co. i. & ij.

Actio humana habet bonitatem & malitiam præcipue ex fine. probatur ex diffinitione Boetij: quae auctoritas etiam exponit &c. ibidem. §. i. p[ro]tot. fo. liij. co. ij.

Actio humana quomodo dicitur bona: vel mala recta: vel peccatum laudabile: vel culpabilis meritior vel demeritoria secundū diuersos respectus &c. i. parte. titu. iij. ca. xij. §. vij. & vij. per totum. fo. lv. co. ij. & iij.

Actionū humanarū aliquę sunt indifferentes f[ac]tū specie[re] sed